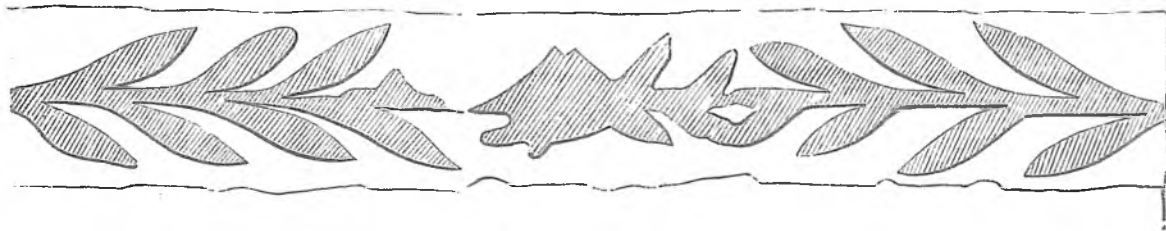

ΨΗΦΙΣΜΑ ΦΡΑΤΡΙΚΟΝ.

Ἐν τῇ βασιλικῇ ἐπαύλει τῇ κατὰ τὸ Τατόι, καὶ δὴ παρὰ τὸ αὐτόθι ἱπποστάσιον, ἀνεσκάφη νεωστὶ στήλη λιθίνη, τὰ κάτω κολοβή, ἀλλὰ σώζουσα ἔτι 57 στίχων γράμματα, πιθανῶς τὸ πλείστον μέρος τῶν ἀρχῆθεν γεγραμμένων. Ἵψος αὐτῆς μετὰ καὶ τοῦ ἐπιγράνου, (ἔφ' οὗ ἀναγεγλυμένοι ἑλαίας θαλλοί), 0,86, πλάτος δὲ 0,39. Ὁ διευθυντὴς τῶν βασιλικῶν κτημάτων κ. Μύντερ μοι ἔδωκε τῇ 15 Μαΐου ἕν πρώτον πρόχειρον αὐτῆς ἀντίγραφον, μετὰ τρεῖς δὲ ἡμέρας μοι ἔπεμψε καὶ

δεύτερον ἄλλο πανομοιότυπον, ληφθὲν διὰ βεβρεγμένου γάρτου ἀπὸ τοῦ λίθου. Εὐχαριστοῦντες τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ τῷ ὅτι οὐ μόνον διέσωσε σπουδαῖον μνημεῖον, ἀλλὰ καὶ ἐφιλοτιμήθη νὰ πονήσῃ περὶ αὐτό, τὸ δημοσιεύομεν, καθ' ὃ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἔκτυπον, κεφαλαίους γράμμασι, ἅμα δὲ καὶ ἕν μεταγραφῇ, εἰς ἣν προσθέτομεν καὶ τινὰς συμπληρώσεις καὶ ὀλίγιστα σημειώματα τὰ ἀναγκαϊότατα.

Δ Ι Ο Ξ Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Ο

Ι Ε Ρ Ε Υ Ξ Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Ξ Ε Υ Φ Α Ν Τ Ι Δ Ο Α Ν
 Ε Γ Ρ Α Ψ Ε Κ Α Ι Ε Ξ Τ Η Ξ Ε Τ Η Ν Ξ Τ Η Λ Η Ν
 Ι Ε Ρ Ε Ω Ξ Υ Ν Α Τ Ω Ι Ι Ε Ρ Ε Ι Δ Ι Δ Ο Ν Α Ι Τ
 5 Α Δ Ε Α Ρ Ο Τ Ο Μ Ε Ι Ο Κ Ω Λ Η Ν Γ Λ Ε Υ Ρ Ο Ν Ο
 Ξ Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Ι Ι Α Ρ Ο Τ Ο Κ Ο Ρ Ε Ι Ο Κ Ω Λ Η
 Ν Γ Λ Ε Υ Ρ Ο Ν Ο Ξ Ε Λ Α Τ Η Ρ Α Χ Ο Ι Ν Ι Κ Ι Α
 Ι Ο Ν Ο Ι Ν Ο Η Μ Ι Χ Ο Ν Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Ϛ
 Τ Α Δ Ε Ε Δ Ο Ξ Ε Ν Τ Ο Ι Ξ Φ Ρ Α Τ Ε Ρ Ξ Ι Ε Γ Ι
 10 Φ Ο Ρ Μ Ι Ω Ν Ο Ξ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ξ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Ι
 Ξ Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ξ Δ Ε Γ Α Ν Τ Α Κ Λ Ε
 Ο Ξ Ε Ξ Ο Ι Ο
 Ι Ε Ρ Ο Κ Λ Η Ξ Ε Ι Γ Ε Ο Ρ Ο Ξ Ο Ι Μ Η Γ Ω Δ Ι Ε Δ Ι Κ Α Ξ
 Θ Η Ξ Α Ν Κ Α Τ Α Τ Ο Ν Ν Ο Μ Ο Ν Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Τ Ι Ω Ν Ι Δ
 15 Ω Ν Δ Ι Α Δ Ι Κ Α Ξ Α Ι Γ Ε Ρ Ι Α Υ Τ Ω Ν Τ Ο Ξ Φ Ρ Α Τ Ε Ρ

Α Ξ Α Υ Τ Ι Κ Α Μ Α Λ Α Υ Π Ο Ξ Χ Ο Μ Ε Ν Ο Ξ Π Ρ Ο Ξ Τ Ο Δ
 Ι Ο Ξ Τ Ο Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Ο Φ Ε Ρ Ο Ν Τ Α Ξ Τ Η Ν Ψ Η Φ Ο Ν Α Π
 Ο Τ Ο Β Ο Μ Ο Ο Ξ Δ Α Ν Δ Ο Ξ Η Ι Μ Η Ω Ν Φ Ρ Α Τ Η Ρ Ε Ξ Α
 Χ Θ Η Ν Α Ι Ε Ξ Α Λ Ε Ι Ψ Α Τ Ω Τ Ο Ο Ν Ο Μ Α Α Υ Τ Ο Ο Ι Ε Ρ
 20 Ε Υ Ξ Κ Α Ι Ο Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Α Ρ Χ Ο Ξ Ε Κ Τ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ι
 Ο Τ Ο Ε Ν Δ Η Μ Ο Τ Ι Ω Ν Ι Δ Ω Ν Κ Α Ι Τ Ο Α Ν Τ Ι Γ Ρ Α Φ
 Ο Ο Δ Ε Ε Ξ Α Γ Α Γ Ω Ν Τ Ο Ν Α Π Ο Δ Ι Κ Α Ξ Θ Ε Ν Τ Α Ο Φ Ε
 Ι Λ Ε Τ Ω Ε Κ Α Τ Ο Ν Δ Ρ Α Χ Μ Α Ξ Ι Ε Ρ Α Ξ Τ Ω Ι Δ Ι Ι Τ
 Ω Ι Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Ω Ι Ε Ξ Π Ρ Α Τ Τ Ε Ν Δ Ε Τ Ο Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο
 25 Ν Τ Ο Υ Τ Ο Τ Ο Ν Ι Ε Ρ Ε Α Κ Α Ι Τ Ο Ν Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Α Ρ Χ Ο
 Ν Η Α Υ Τ Ο Ξ Ο Φ Ε Ι Λ Ε Ν Τ Η Ν Δ Ε Δ Ι Α Δ Ι Κ Α Ξ Ι Α Ν
 Τ Ο Λ Ο Ι Π Ο Ν Ε Ν Α Ι Τ Ω Ι Υ Ξ Τ Ε Ρ Ω Ι Ε Τ Ε Ι Η Ω Ι Α
 Ν Τ Ο Κ Ο Ρ Ε Ο Ν Θ Υ Ξ Η Ι Τ Η Ι Κ Ο Ρ Ε Ω Τ Ι Δ Ι Α Π Α Τ
 Ο Ρ Ι Ω Ν Φ Ε Ρ Ε Ν Δ Ε Τ Η Ν Ψ Η Φ Ο Ν Α Π Ο Τ Ο Β Ω Μ Ο Ε
 30 Α Ν Δ Ε Τ Ι Ξ Β Ο Λ Η Τ Α Ι Ε Φ Ε Ι Ν Α Ι Ε Ξ Δ Η Μ Ο Τ Ι Ω Ν
 Ι Δ Α Ξ Ω Ν Α Ν Α Π Ο Ψ Η Φ Ι Ξ Ω Ν Τ Α Ι Ε Ξ Ε Ι Ν Α Ι Α Υ
 Τ Ω Ι Ε Λ Ε Ξ Θ Α Ι Δ Ε Ε Π Α Υ Τ Ο Ι Ξ Ξ Υ Ν Η Γ Ο Ρ Ο Ξ Τ
 Ο Ν Δ Ε Κ Ε Λ Ε Ι Ω Ν Ο Ι Κ Ο Ν Γ Ε Ν Τ Ε Α Ν Δ Ρ Α Ξ Υ Γ Ε
 Ρ Τ Ρ Ι Α Κ Ο Ν Τ Α Ε Τ Η Γ Ε Γ Ο Ν Ο Τ Α Ξ Τ Ο Υ Τ Ο Ξ Δ Ε
 35 Ε Ξ Ο Ρ Κ Ω Ξ Α Τ Ω Ο Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Α Ρ Χ Ο Ξ Κ Α Ι Ο Ι Ε Ρ Ε
 Υ Ξ Ξ Υ Ν Η Γ Ο Ρ Η Ξ Ε Ν Τ Α Δ Ι Κ Α Ι Ο Τ Α Τ Α Κ Α Ι Ο Κ
 Ε Α Ξ Ε Ν Ο Δ Ε Ν Α Μ Η Ο Ν Τ Α Φ Ρ Α Τ Ε Ρ Α Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Ξ
 Ε Ν Ο Τ Ο Δ Α Ν Τ Ω Ν Ε Φ Ε Ν Τ Ω Ν Α Π Ο Ψ Η Φ Ι Ξ Ω Ν Τ Α
 Ι Δ Η Μ Ο Τ Ι Ω Ν Ι Δ Α Ι Ο Φ Ε Ι Λ Ε Τ Ω Χ Ι Λ Ι Α Ξ Δ Ρ Α
 40 Χ Μ Α Ξ Ι Ε Ρ Α Ξ Τ Ω Ι Δ Ι Ι Τ Ω Ι Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Ω Ι Ε Ξ Π Ρ
 Α Τ Τ Ε Τ Ω Δ Ε Τ Ο Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ο Ι Ε Ρ Ε Υ Ξ
 Τ Ο Δ Ε Κ Ε Λ Ε Ι Ω Ν Ο Ι Κ Ο Η Α Υ Τ Ο Ξ Ο Φ Ε Ι Λ Ε Τ Ω Ε
 Ξ Ε Ι Ν Α Ι Δ Ε Κ Α Ι Α Λ Λ Ω Ι Τ Ω Ι Β Ο Λ Ο Μ Ε Ν Ω Ι Τ Ω
 Ν Φ Ρ Α Τ Ε Ρ Ω Ν Ε Ξ Π Ρ Α Τ Τ Ε Ν Τ Ω Ι Κ Ο Ι Ν Ω Ι Τ Α Υ
 45 Τ Α Δ Ε Ν Α Ι Α Π Ο Φ Ο Ρ Μ Ι Ω Ν Ο Ξ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ξ Ε Π Ι
 Η Φ Ι Ξ Ε Ν Δ Ε Τ Ο Ν Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Α Ρ Χ Ο Ν Π Ε Ρ Ι Ω Ν Α
 Δ Ι Α Δ Ι Κ Α Ξ Ε Ν Δ Ε Η Ι Κ Α Τ Α Τ Ο Ν Ε Ν Ι Α Υ Τ Ο Ν
 Ε Κ Α Ξ Τ Ο Ν Ε Α Ν Δ Ε Μ Η Ε Π Ι Ψ Η Φ Ι Ξ Η Ι Ο Φ Ε Λ Ε Τ
 Ω Γ Ε Ν Τ Α Κ Ο Ξ Ι Α Ξ Δ Ρ Α Χ Μ Α Ξ Ι Ε Ρ Α Ξ Τ Ω Ι Δ Ι Ι
 50 Τ Ω Ι Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Ω . . Ξ Π Ρ Α Τ Τ Ε Ν Δ Ε Τ Ο Ν Ι Ε Ρ Ε Α
 . Α Ι Α Λ Λ Ο . . . . Λ Ο Μ Ε Ν Ο Ν Τ Ο Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Ν
 . . . Τ Ο . . . . . Τ Ο Δ Ε Λ Ο Ι Π Ο Ν Α Γ Ε Ν Τ Α
 . Α Ε Ξ Δ Ε Κ Ε Λ Ε Ι Α Ν Ε Π Ι Τ
 . Υ Ξ Η Ι Ε Π Ι Τ Ο Β Ω Μ Ο Ο Φ
 55 . Α Δ Ρ Α Χ Μ Α Ξ Ι Ε Ρ Α Ξ Τ Ω
 . Π Ρ Α Τ Τ Ε Τ Ω Δ Ε Ο Ι Ε Ρ
 . Α Υ Τ Ο Ξ Ο Φ Ε Ι Λ .

Διοφρατριό
 ιερεύς Θεόδωρος Εύφαντίδο ἀν-
 έγραψε και έστησε τήν στήλην.
 Ίερεώσυνα τῶι ιερεϊ διδόναι τ-
 5 άδε· από τῶ μείο κωλήν, πλευρόν, ὄ-
 ς, άργυρίο III· από τῶ κορείο κωλή-
 ν, πλευρόν, ὄς, έλατῆρα χοινικια-
 τον, οἶνο ἡμίχον, άργυρίο I.
 Τάδε έδοξεν τοῖς φράτεροι επί
 10 Φορμίωνος άρχοντος Ἀθηναίои-
 ς, φρατριαρχῶντος δέ Παντακλέ-
 ος έξ Οἴο.
 Ίεροκλῆς έίπε· όπόσοι μήπω διεδικάσ-
 θησαν κατά τόν νόμον τόν Δημοτιωνιδ-
 15 ῶν, διαδικάσαι περι αὐτῶν τός φράτερ-
 ς αὐτίκα μάλα, ύποσχομένοι πρὸς τῶ Δ-
 ιός τῶ φρατρίο, φέροντας τήν ψῆφον άπ-
 ὸ τῶ βωμῶ· ὅς δ' αν δόξει μή ὦν φράττηρ έσα-
 χθῆναι, έξαλειψάτω τὸ ὄνομα αὐτῶ ὁ ιερ-
 20 εὺς και ὁ φρατρίαρχος εκ τῶ γραμματεῖ-
 ο τῶ εν Δημοτιωνιδῶν και τῶ αντιγράφ-
 ο· ὁ δέ έσαγαγών τόν άποδικασθέντα ὀφει-
 λέτω έκατόν δραχμάς ιεράς τῶι Διῖ τ-
 ῶι φρατρίωι, έσπράττεν δέ τὸ άργύριο-
 25 ν τοῦτο τόν ιερέα και τόν φρατρίαρχο-
 ν ἢ αὐτός ὀφείλειεν, τήν δέ διαδικασίαν
 τὸ λοιπόν εἶναι τῶι ὑστέρωι έτει ἢ ὦι ἄ-
 ν τὸ κόρεον θύσει τῆι κορεώτιδι Ἀπατ-
 ορίων, φέρεν δέ τήν ψῆφον από τῶ βωμῶ· έ-
 30 αν δέ τις βόληται έφείναι ές Δημοτιων-
 ίδας ὦν αν άποψηφίσωνται, έξείναι αὐ-
 τῶι· έλέσθαι δέ επ' αὐτοῖς συνηγόρος τ-
 ὸν Δεκελειῶν οἶκον πέντε άνδρας ὑπέ-
 ρ τριάκοντα έτη γεγονότας, τούτος δέ
 35 έξορκωσάτω ὁ φρατρίαρχος και ὁ ιερε-
 ὺς συνηγορήσεν τὰ δικαιότατα και ὅτι
 έάσεν ὀδέναι μή ὄντα φράτερα φρατρίζ-
 εν· ὅτο δ' αν τῶν έφέντων άποψηφίσωντα-
 ι Δημοτιωνίδαι, ὀφειλέτω χιλίας δρα-
 40 χμάς ιεράς τῶι Διῖ τῶι φρατρίωι· έσπρ-
 αττέτω δέ τὸ άργύριον τοῦτο ὁ ιερεύς
 τῶ Δεκελειῶν οἴκο, ἢ αὐτός ὀφειλέτω· έ-
 ζείναι δέ και άλλωι τῶι βολομένωι τῶ-
 ν φρατέρων έσπράττεν τῶι κοινῶι· ταῦ-
 45 τα δ' εἶναι από Φορμίωνος άρχοντος· επί-
 ψῆφίζεν δέ τόν φρατρίαρχον περι ὦν ἄ-

ν] διαδικάζεν δέηι κατά τόν ενιαυτόν
 έκαστον, εν δέ μή έπιψηφίσει, ὀφελέτ-
 ω πεντακοσίας δραχμάς ιεράς τῶι Διῖ
 50 τῶι φρατρίωι, έ]σπράττεν δέ τόν ιερέα
 κ]αι άλλο[ν τόν βο]λόμενον τὸ άργύριον
 τοῦ]το [τῶι κοινῶι], τὸ δέ λοιπόν άγεν τα
 . . . . . α ές Δεκελειαν επί τ-
 . . . . . θ]ύσει επί τῶ βωμῶ, ὀφ-
 55 ειλέτω πεντήκοντ]α δραχμάς ιεράς τῶ-
 ι Διῖ τῶι φρατρίωι· έ]σπραττέτω δέ ὁ ιερ-
 εὺς τῶ Δεκελειῶν οἴκο; ἢ] αὐτός ὀφειλ[έ-
 τω]. . . . .

Κανονικῆς οὔσης καθόλου ειπεῖν τῆς γραφῆς επί
 τῆς στήλης, δέν εἶναι χρεία άλλο τι νά δηλώσω-
 μεν ἡμεῖς, παρά ὅτι εν τῶ β'. στίχῳ τὸ νῦν αναγι-
 νωσκόμενον ὄνομα τοῦ ιερέως, ὡς και τὸ τοῦ πα-
 τρός του, φαίνονται σαφῶς έγκεχαραγμένα εν βαθυ-
 τέρα κατά τι έπιφανεία, άποξεσθέντων δια οἰονδή-
 ποτε λόγον τῶν εκεί πρότερον ὄντων γραμμάτων.
 Ἔτι ρηθήτω, ὅτι τῆς στοιχηδόν ἤτοι ακριβῶς ὑπαλ-
 λήλου και ίσομήκους τῶν στίχων γραφῆς, τῆς από
 τοῦ ιγ'. στίχου και έξῆς, γίνονται πέντε έξαιρέσεις
 εν τοῖς στίχ. ιθ'. κ'. κβ'. λ'. νς'. οἵτινες έχουσιν ανά
 31 γράμματα, ενῶ οἱ άλλοι ανά 30.

Ἄνωμαλία δέ οὐ μικρά εν τῆι παλαιᾷ ὀρθογραφία,
 ἦν άπαράλλακτον άπεδώκαμεν, παρατηρεῖται περι
 τήν ει δίφθογγον, εν τοῖς εἶναι και έξεῖ-
 ναι και έφείναι, εν τοῖς κόρεον και κορείο,
 ὀφελέτω και ὀφειλέτω· άλλ' άφέντες ταῦτα ἄς
 σπεύσωμεν νά ειπωμεν τὸ οὐσιωδέστατον, ὅτι ἡ έπι-
 γραφή αὕτη εἶναι πολὺ διδακτικῆ οὐ μόνον καθ' ὅσον
 περιέχει λεπτομερεῖς ειδῆσεις περι τοῦ τρόπου καθ' ὃν
 διεδικάζοντο τὰ τῆς γνησιότητος τῶν εις τὰς φρα-
 τρίας έγγραφομένων πολιτῶν, άλλὰ και καθ' ὅσον συμ-
 πληροῖ και διορθοῖ άλλὰ τινὰ περι τῶν Ἀττικῶν φρα-
 τριῶν, τὰ ὅποια άτελῶς μέχρι τοῦδε ἦ συγκεχυμένως
 έγνωρίζομεν εκ τῶν ρητόρων και τῶν λεξικογράφων.

Ὁ παπᾶ-Θεόδωρος, ὁ αναγράφας και στήσας τήν
 στήλην, φροντίζων πρώτον, ὡς εἰκόσ, περι τῶν Ιε-
 ρατικῶν του δικαιωμάτων, τῶν Ιερωσύνων, ἃ
 έδικαιοῦτο νά λαμβάνη από τῶν επί τῆι εισαγωγῆ
 τῶν νεογνῶν εις τοῦς φράτερας τελουμένων θυσιῶν
 και διαστέλλων αὐτὰ εὔ και καλῶς, μάς διδάσκει

νά διακρίνωμεν ἀπὸ τοῦ μείου (τοῦ νῦν ἴσως πρῶτον κατὰ ταύτην τὴν πτῶσιν γνωρίζομένου,) τὸ κούρειον, ὑποσημαίνων ἅμα τὸ κούρειον τοῦτο ὡς μείζονα θυσίαν διὰ τῶν μειζόνων κατὰ ποιὸν καὶ ποσὸν ἱερωσύνων.

Ἐν δὲ τῷ ἐφεξῆς ἀναγεγραμμένῳ φρατρικῷ ψηφίσματι, τῷ ἐπὶ Φορμίωνος, (396 πρὸ Χρ.) ἀπαντῶσιν οἱ ἄγνωστοι ἡμῖν τέως Δημοτιωνίδαι, ὡς ὄνομα, νομίζω, φρατρία. Μέχρι τοῦδε ὀνόματα φρατριῶν ἐγνωρίζομεν ἐξ ἐπιγραφῶν τοὺς Ἀχνιάδας (C. I. G. 463), τοὺς Δυαλεῖς (C. I. A. II, 600), τοὺς Θερῆικ. . . . (Mittheil. d. d. arch. Inst. II, σ. 186), ἴσως καὶ τοὺς Ζακυάδας (Mittheil. κτλ. IV, σ. 287), δηλαδὴ μόλις τὸ τρίτον τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ

τῶν δώδεκα, ἔσαι λέγονται ὅτι ὑπῆρξαν αἰ φρατρίαί.

Ὁ δὲ Δεκελειῶν οἶκος ὁ ἐν στ. λγ'. καὶ μβ'. τί ἄρα γε ἦτο καὶ εἰς ποίαν σχέσιν πρὸς τοὺς Δημοτιωνίδας εὐρίσκετο, καὶ πῶς αὐτὸς φαίνεται ρυθμίζων τὰ τῆς σκοτεινῆς ὁπωσοῦν ἐφέσεως καὶ διὰ τί ἔχει ἴδιον ἱερέα; καὶ ὁ ναὸς τοῦ φρατρίου Διὸς ποῦ ἄρα γε ἦτο ἰδρυμένος, ἐν Οἴῳ τῷ Δεκελειῶ, (ὀπόθεν ὁ φρατρίαρχος Παντακλῆς ὁ ἐν στίχ. ιβ'.) ἢ ἐν αὐτῇ τῇ Δεκελείᾳ; τούτων καὶ ἄλλων τινῶν ἔτι ἀπορημάτων, ἃ ἐγείρει τὸ δημοσιεύμενον σήμερον κείμενον, δύναται, νομίζω, ἢ ἔκθεσις νὰ παραλειφθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Μαΐου 1883.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ.

(Συνέχεια) (1)

5. (44)

ΩΞΕΙΝΘΗΕΙΣΘΕΜΕΤΕΥΚΛΕΑΝΑ
ΚΤΟΡΑΔΗΟΥΣΚΑΙΓΕΝΕΗΝΠΑΤΕ
ΡΩΝΕΥΚΛΕΑΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣΗΝΕ
ΤΕΚΕΝΜΕΛΙΤΕΥΣΔΗΜΟΣΤΡΑ
ΤΟΣΗΔΕΦΙΛΙΣΤΗΦΥΝΤΕΣΔΑ
ΔΟΥΧΩΝΑΜΦΟΤΕΡΟΙΤΟΚΕ
ΩΝΑΛΛΑΜΕΚΑΙΠΑΙΔΩΝΚΟΣ
ΜΕΙΧΟΡΟΣΟΙΤΟΠΡΟΜΥΣΤΩΝ
ΑΛΛΩΝΕΝΤΕΛΕΤΑΙΣΣΤΕΜ
ΜΑΚΟΜΑΙΣΙΘΕΣΑΝ

Ἦ ξειν[οι] θηεῖσθε μετ' εὐκλεῖ ἀνάκτορα Διοῦς
Καὶ γενεὴν πατέρων εὐκλεῖ Πραξαγόρας,
Ἦν ἔτεκεν Μελίτεὺς Δημόστρατος ἠδὲ Φιλίστη
Φύντες Δαδούχων ἀμφοτέροι τοκέων·
Ἄλλὰ με καὶ παίδων κοσμεῖ χορὸς, οἳ τὸ Προμυστῶν
Ἄλλων ἐν τελεταῖς στέμμα κόμαισι θέσαν.

(1) Ὅρα Ἐφημ. Ἀρχαιολογ. σελ. 1, 1883.

Ἄναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω ἐπὶ βάθρου σχεδὸν σῶου (ὑψ. 1,18, πάχος 0,58, καὶ 0,68, πλάτος 0,56 καὶ 0,68) λίθου πεντελικοῦ. Ἄνω σώζονται αἱ ὀπαὶ τῆς γομφώσεως· μόνον δὲ αἱ τρεῖς αὐτοῦ πλευραὶ εἶναι λεῖται, ἅς καὶ περιθέει πλούσιος ἀρχιτεκτονικός κόσμος ἄνω καὶ κάτω. Τὸ μέτρον εὐοδοῦται, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ἂν προστεθῇ ἡ συλλαβὴ οἱ ἐν τῷ Ξεῖνοι, ἧς ἢ παράλειψις ἐν τῷ λίθῳ εἶναι ἀληθῶς παράδοξος. Περὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὀνομάτων ἴδε Lenormant Rech. Arch. à Eleusis σελ. 150 καὶ 230.

Τὸ Α ἔχει ποῦ μὲν τότε τὸ σχῆμα Α ποῦ δὲ τότε Δ. Ἦ σύνταξις τῶν τελευταίων στίχων πρέπει νὰ ἦναι «Κοσμεῖ με χορὸς παίδων, οἳ τὸ στέμμα τῶν Προμυστῶν ἔθεσαν κόμαισιν ἄλλων ἐν τελεταῖς» ἢ «Κοσμεῖ με χορὸς παίδων, οἳ τὸ στέμμα τῶν Μυστῶν προῦθεσαν κόμαισιν ἐν τελεταῖς ἄλλων» — πάντοτε, οἳ παῖδές μου εἰσιν ἤδη μυσταγω-